

La Nova Cronologia d'Anatoly Fomenko

Autor: Andreu Marfull i Pujadas
Data de publicació: 04-10-2016

Comunicació de l'Andreu Marfull al 15è. Simposi sobre la Descoberta Catalana d'Amèrica. S'hi tracta d'una nova manera de concebre la cronologia dels fets de la humanitat i del relat històric que en resulta.

La història europea antiga és plena d'interrogants, que per diversos motius --polítics, religiosos i/o simbòlics-- ens ha arribat, només, en uns textos compilats a partir de pocs autors. Sobre ells s'ha reconstruït la nostra història antiga, que, de forma segurament no casual, apareix emmarcada dins els textos sagrats de la tradició judeo-cristiana i que, a més a més, segueix els models a partir dels quals l'imaginari col·lectiu de la humanitat ha creat múltiples herois, llegendes i mites. L'esquelet de la història antiga europea tal com la coneixem es fonamenta en una cronologia proposada al segle XVII. Qui la va fer fou, bàsicament, el religiós Joseph Justus Scaliger (1540-1609) (Scaliger, 1583-1606) i va ser completada pel també religiós -jesuïta- Dionysius Petavius (1583-1652).

Però des del segle XVI fins al segle XXI diversos científics i/o filòsofs de la història han transcendit aquesta successió cronològica dels fets i n'han qüestionat la validesa. En són exemples en De Arcilla (segle XVI), l'Isaac Newton (1643-1727), en Jean Hardouin (1646-1729), en Petr Nikiforovich Krekshin (1684-1763), en Robert Baldauf (segles XIX-XX), l'Edwin Johnson (1842-1901), en Nicolay Alexandrovich Morozov (1854-1946), en Wilhelm Kammeyer (fi del segle XIX - 1959) i l'Immanuil Velikovskiy (1895-1979).

Doncs bé, actualment, a començaments del segle XXI hi ha un equip de matemàtics dins el camp de l'estadística que reprèn aquesta iniciativa --controvertida--. És a saber, la d'explorar d'un mode veritablement científic la cronologia d'Europa i de fora d'Europa. Aquest projecte s'anomena «Nova Cronologia». Els seus impulsors són un equip de matemàtics russos dirigit per l'Anatoly T. Fomenko (nascut el 1945), i en Gleb V. Nosovskiy (1958) --Fomenko et Nosovskiy, 2005--, la Tatiana N. Fomenko (1948) i en Vladimir V. Kalashnikov (1942-2001). Tots ells pertanyen o han pertanyut a la Universitat Estatal Lomonosov de Moscou. (1)

En què consisteix la Nova Cronologia? Doncs com dèiem, en l'exploració científica de la història. Una exploració que és paral·lela a la feina de l'Institut Nova Història (d'ara endavant INH). Ara bé, insistim que el camp d'estudi de l'equip que conforma Nova Cronologia és d'abast molt més ample que no pas el de l'INH. L'equip d'en Fomenko pretén abraçar la història global de la humanitat. Per a tal fi, els investigadors citats introdueixen un factor poc o gens qüestionat per la historiografia en general: el fet de posar en dubte en la seva totalitat la veracitat de la història antiga i de la successió cronològica dels fets ocorreguts fins al segle XVII.

Un exemple significatiu. Nova Cronologia (d'ara endavant NC) explora, com també ha fet l'INH, el Tractat de Tordesillas. Segons aquest corrent rus de pensament, no té cap sentit que a l'any 1494, quan se signa el tractat, Castella i Portugal es reparteixin el món. NC adueix bàsicament dues raons fonamentals per justificar-ne la falsedat. L'una: que els dos estats eren fins aleshores dues entitats polítiques irrellevants en la història. I l'altra: que, poc menys de dos anys després de la descoberta feta per en Cristòfor Colom, en un moment en què oficialment no es tenia consciència de la descoberta d'un nou continent, tots dos estats pactin el repartiment de poders en nom del Cristianisme. Per aquest i molts altres raonaments, la NC indica un fet que enllaça, en part, amb la línia d'investigació principal de l'INH: el fet que el repartiment de poders entre Castella i Portugal fos un acte posterior, i que, en origen, la descoberta i l'ocupació d'Amèrica hagués tingut altres protagonistes.

La NC, doncs, parteix d'una lectura global de la història. Parteix d'un interrogant científic. I ho fa, per exemple i com ja ha estat dit, amb el tema d'Amèrica. De primer, explora la lògica de l'ocupació d'Amèrica i de l'apropiació històrica de la gesta en nom de les terres hispanes. Per raons que aquí és impossible de resumir, el fet és que en Fomenko, que compagina la seva carrera professional amb aquesta afició --que altrament cal entendre com una carrera paral·lela--, s'endinsa en un compromís per transcendir la història i la lògica de la seva manipulació. El seu ampli coneixement en el camp de l'estadística el porta a explorar totes i cadascuna de les cròniques i les genealogies principals de la humanitat. La seva intenció és trobar més evidències d'aquesta manipulació i, un cop enllestida aquesta feina de recerca, reconstruir en clau d' hipòtesi argumentada la història en la seva totalitat (Fomenko et Nosovski, 2012).

Vegem-ne més exemples. A través dels seus càlculs, en Fomenko localitza diverses duplicitats cronològiques. Un primer cas seria la relació, d'una banda, dels Papes de Roma entre els anys 141-314 i, de l'altra, els Papes dels anys 314-532. El segon cas faria referència, a la relació, per un costat, dels emperadors del Sacre Imperi Romà (l'imperi Romanogermànic) d'entre els segles X-XIII amb, per l'altre, els successius emperadors Habsburg que van governar successivament entre els segles XIII-XVII. El nostre autor hi veu frapants concomitàncies i paral·lelismes. D'aquesta manera, l'investigador rus creu que la manipulació de la història d'Europa arriba, precisament, fins al segle XVII, just el segle en què acaben les conegudes guerres religioses: la dels 30 anys i la dels 80 anys. En Fomenko pensa que la manipulació és fruit d'una intensa activitat inquisitorial i que s'explica a partir de l'actual configuració dels estats moderns resultants del Tractat de Westfàlia, el 1648. És a dir, quan apareixen al mapa del món Holanda i Suïssa.

Una altra singular coincidència es troba en la gairebé exacta similitud entre els anys de govern de cadascun dels emperadors del Sacre Imperi entre els anys 911 i 1307 --inici del Papat d'Avinyó-- i els anys de govern de cada rei d'Israel d'entre els segles X-VI a.C. És a dir, que, amb uns 1800 anys de diferència, hi ha curiosíssimes coincidències cronològiques entre ambdues nissagues. Sigui casualitat o no, aquesta etapa dels reis d'Israel acaba amb el famós captiveri del poble d'Israel a Babilònia, a la Mesopotàmia. És el conegut captiveri de Babilònia. Doncs bé, el Papat d'Avinyó és conegut com el segon captiveri de Babilònia. Ambdós "captiveris" duren 70 anys i ambdós són protagonitzats, creu en Fomenko, per jueus. És al segle XIV, precisament, quan, segons en Fomenko, la comunitat jueva que s'estableix entre Provença i Catalunya aconsegueix el seu màxim esplendor, i és amb el desmantellament del Papat d'Avinyó a favor del de Roma (segons la història oficial) que comença el declivi dels jueus.

En una altra investigació paral·lela, la NC i uns col·laboradors canadencs exploren els zodíacs presents en els diferents temples funeraris de l'Antic Egipte. Ja sigui en temples dedicats als faraons o als dels sacerdots. La seva localització, d'acord amb la posició de les constel·lacions que s'hi representen, fa referència a una data determinada. El resultat és excepcional, si tenim en compte la lògica de la història oficial. I és que cap dels zodíacs presenta una data anterior al segle XI d.C, i el més recent és del segle XIX. És a dir, no tenen més de mil anys d'antigor (Fomenko et al., 2004).

Tot plegat, el conjunt d'aquestes i altres dades i juntament amb una intensa anàlisi documental i una crítica raonada als mètodes de datació comuns, així com una crítica als interessos creats per les acadèmies estatals, pels arqueòlegs i pels historiadors, porten a l'equip de la NC a presentar una concepció alternativa, en clau d'hipòtesi argumentada, de la història moderna d'Europa.

Aquesta història, aquí molt breument resumida, és la següent: entre els segles XV i XVII té lloc una implosió d'una unitat política, que la història oficial vincula a la desautorització a què molts estats europeus sotmeten el Papat i que va a favor dels grans monarquies del continent. La NC, però, pensa que rere aquesta desautorització hi resta amagada el

trionf dels otomans sobre els dominis de l'Imperi Romà d'Orient que anaven des d'Europa de l'Est fins a Egipte. En origen, l'Imperi otomà hauria estès els seus llaços des del nord d'Egipte fins a Palestina (Israel, Gaza Cisjordània i Jordània actuals). Aquest imperi s'hauria estès controlat, a nivell simbòlic i financer, pel que es coneix com la comunitat hebrea, que n'hauria redactat les cròniques de l'expansió. Israel hauria estat el nom que s'hauria donat a aquest projecte i la diàspora jueva, que es reflecteix en la seva dispersió arreu del món fins a la instauració de l'Estat d'Israel l'any 1948, hauria estat, en realitat, el relleu d'aquesta etapa històrica que la NC fa florir. En aquest ordre de coses, els temples de l'Antic Egipte haurien estat, en realitat, els temples funeraris dels protagonistes d'aquest imperi en expansió, i al voltant d'Alexandria i Babilònia (en realitat El Caire) es controlaria el capital simbòlic (coneixement i espiritualitat) que lideraria aquesta expansió.

Tornem, però, un moment a Amèrica. Respecte l'ocupació americana, la NC afirma que la crònica de l'Hernán Cortés seria, en realitat, un projecte pel control de l'imperi des de Rússia i des d'Europa, però que la història oficial hauria dividit en les llegendes d'en Cortés i la d'en Iermak Timoféievitx, els conqueridors oficials de Mèxic i Sibèria, respectivament. La NC destaca, en aquest sentit, que les cròniques oficials de les seves respectives gestes, ambdues del segle XVI, no serien publicades fins a l'any 1632 i 1636, respectivament (Fomenko et Nosovski, 2009).

Finalment, aportem una informació que dialoga amb aquesta visió alternativa proposada per la NC. Les quatre famoses «B» dels Paleòleg, els emperadors medievals de la darrera etapa de l'Imperi Romà d'Orient, signifiquen «Basileus Basileon, Basileuon Basileuonton», que vol dir «Rei de Reis, que regna sobre els que regnen». Com a apunt final, remarquem que la bandera de la ciutat de Constantinoble en aquell moment està formada pels símbols dels Paleòleg i la creu roja genovesa, en una posició equivalent a l'escut de la ciutat de Barcelona. Les «B» dels Paleòleg són de color groc sobre fons vermell, els mateixos colors de la Senyera, i la creu genovesa és la mateixa de la creu de Sant Jordi. La qüestió que això planteja, d'acord amb la Nova Cronologia, és si eren creus diferents o eren la mateixa, i si això té a veure amb els Templers. Tots llueïen creus vermelles. A en Colom se'l fa genovès i els seus vaixells el relacionen amb els Templers, i això ha donat peu a múltiples interpretacions. A Barcelona hi havia una important comunitat genovesa, i els Colom venien d'allà. La qüestió que això planteja és: era Gènova una ciutat o era quelcom més?

Andreu Marfull-Pujadas

BIBLIOGRAFIA

FOMENKO, A. T. et NOSOVSKIY G. V. (2005a). History: Fiction or Science?. NUMBERS AGAINST LIES, Vol 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005b). History: Fiction or Science?. ANTIQUITY IS MIDDLE AGES. Vol 2, Book 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005c). History: Fiction or Science?. WE CHANGE DATES – EVERYTHING CHANGES. Vol 2, Book 2. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005d). History: Fiction or Science?. STARS TESTIFY. Vol 3, Book 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005e). History: Fiction or Science?. CELESTIAL CALENDAR OF THE ANCIENTS. Vol 3, Book 2. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005f). History: Fiction or Science?. NEW CHRONOLOGY OF RUSSIA. Vol 4, Book 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005g). History: Fiction or Science?. THE MIRACLE OF RUSSIAN HISTORY. Vol 4, Book 2. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005h). History: Fiction or Science?. EMPIRE. Vol 5, Book 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005i). History: Fiction or Science?. HEYDAY OF THE TSARDOM. Vol 5, Book 2. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005j). History: Fiction or Science?. BIBLICAL RUSSIA. Vol 6, Book 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005k). History: Fiction or Science?. THE SETTLEMENT OF AMERICA BY RUSSIA-HORDE. Vol 6, Book 2. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005l). History: Fiction or Science?. SEVEN WONDERS OF THE WORLD. Vol 6, Book 3. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005m). History: Fiction or Science?. WESTERN MYTH. Vol 7, Book 1. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2005n). History: Fiction or Science?. RUSSIAN ROOTS OF THE "ANCIENT" LATIN. Vol 7, Book 2. Bellevue, Washington: Delamere Resources LLC.

---- (2009). CONQUEST OF AMERICA by Ermak-Cortes and rebellion of the Reformation through the eyes of the "ancient" Greeks. Moscou: Publishing house Moscow, AST.

---- (2012). HOW IT WAS IN REALITY. Moscou: Publishing house Moscow, AST.

FOMENKO, A. T., FOMENKO, T. N., KRAWCEWICZ, W.Z. et NOSOVSKY, G. V. (2004). MYSTERIES OF EGYPTIAN ZODÍACS. And other Riddles of Ancient History. A guide to dating ancient astronomical data. New Chronology Publications.

PETAVIUS, D. (1627). De doctrina temporum. Paris.

SCALIGER, I. (1583). Opus novum de emendatione temporum. Lutetiac. Paris,

---- (1606). Thesaurum temporum. Cambridge University Library.

1 Nota: Fomenko és Doctor en Ciències Físico-Matemàtiques, Membre numerari de l'Acadèmia Russa de les Ciències i Cap del Departament de Geometria Diferencial de la Universitat Estatal Lomonosov de Moscou. L'any 1996 guanya Premi Estatal de la Federació Russa (en Matemàtiques). Paral·lelament, ha dedicat part de la seva vida a la investigació de la Història. És autor de diversos llibres sobre l'aplicació de nous mètodes empírico-estadístics per a l'anàlisi de les cronologies històriques, la cronologia del temps antic i de l'Edat Mitjana.